

Santa Claus

Eva Sophie Sluijsmans :)

*D*aphne zat op een grote, zachte stoel. Ze woonde in een heel groot huis met een een soort bibliotheek helemaal op zolder. Overal in de bibliotheek hingen schattige lampjes, en heel veel boeken. Ook stond er in het midden van de kamer een open haard met een warm vuurtje. Daphne zat midden in haar lievelingsboek "Welcome Christmas." Opeens riep iemand haar naam. Het was geen bekende stem. Ze ging kijken wie er helemaal beneden stond. Ze zat helemaal op zolder dus moest een paar trappen af. Toen ze beneden was zag ze niemand. Daphne dacht dat ze het zich had verbeeld dus liep weer naar boven. Even later werd weer haar naam geroepen. Toen wist ze zeker dat ze zich niet had verbeeld. Ze rende naar beneden, toen ze beneden was keek ze overal. Ze zag alleen maar de kerstboom in de woonkamer. Daphne bedacht om weer naar de zolder te gaan. Toen ze weer boven was pakte ze haar boek en las verder. Het vuur was uitgegaan in de tijd dat ze beneden was, dus deed Daphne het vuur weer aan. Opeens hoorde Daphne achter haar een hard geluid. Ze keek achterom en zag een mega gat in de grond. Daphne kon haar ogen niet geloven. Ook hoorde Daphne kleine, zachte stapjes achter haar. Ze keek om en zag een heel klein schattig elfje, nou dat dacht ze. Het elfje zei heel lief: "hallo." "Hoi..." zei Daphne. "Doei." Het elfje. "Doei?", zei Daphne. Daphne snapte even niet waarom hij doei zei, totdat het elfje Daphne in het grote, zwarte gat duwt. In Daphne haar hoofd ging heel veel rond: Waarom? Wie? Hoe? Het duurde enorm lang voordat ze ergens kwam. Op een gegeven moment belandde ze op een hard maar ook zachte grond. Ze keek om haar heen, overal zag ze een soort sneeuw, nee het was sneeuw! Ze stond op. Verderop zag Daphne een klein huisje. Daphne liep naar het huisje. Toen ze er eindelijk was drukte ze op de bel. Er deed weer zo'n elfje open die Daphne ook in het gat duwde. Het elfje keek haar enorm raar aan. Het elfje wist waarschijnlijk niet wat hij moest zeggen, en riep dus een hele

bijzondere naam "Didiiii!" Even later kwam er een kleine oude elf tevoorschijn. De elf begon te praten, hij zei: "ohhh, jij bent vast onze hulpmedewerker, kom maar naar binnen." Daphne wist niet wat ze moest zeggen, en liep dus mee met de elf. Van buiten leek het op een klein, schattig en knullig huisje, maar van binnen was het wel 2 keer zo groot als bij haar thuis, en ik zal zeggen, dat is heel groot. Er stonden overal lange tafels, waar heel veel elfen allemaal kerstspeelgoed maakten. De oude elf kwam naast hem staan en zei dat ze in het midden van de tafel op een stoel moest gaan zitten. Daphne deed maar gewoon wat hij zei, want ze kon niet zomaar wegrennen. Toen Daphne op de stoel aan de lange tafel zat zei de elf: "Oke je bent hier om te werken dus geen denken aan dat je andere dingen gaat doen. Weet je wat je moet doen?" éhh... nee..." Zei Daphne. De elf zuchtte een keer diep en begon het uit te leggen. "Je bent hier op de Noordpool, hier maak je kerstspeelgoed voor kinderen voor onder de kerstboom. En als je dat niet doet wordt de Kerstman boos." Daphne snapte het niet maar ook weer wel. Haar enige vraag was: "Hoe?" Ze keek om haar heen. De oude elf was al weg gelopen, en zelf aan het werk gegaan. Daphne keek naast haar hoe zij het deden. Voor haar lag een teddybeer die nog niet gevuld was, en heel veel wol. Daphne begon de teddybeer maar te vullen met het wol. Een tijdje later kwam de oude elf weer naast haar staan, en zei: "nu je hier echt werkt krijg je ook een werkpak." Hij hield een groen met rood pak tevoorschijn. Ze wist niet echt wat ze moest zeggen en deed hem maar gewoon in de wc aan. Toen ze terugkwam, was er opeens niemand meer. Ze liep naar buiten en zag daar ook niks meer, alleen maar wit. Ze probeerde weg te rennen alleen dat lukte niet. Opeens viel ze. Ze zag overal zwart net als aan het begin. Het duurde lang. Opeens viel ze. Midden op een harde vloer. En daar lag ze, midden in haar bibliotheek. Ze had gedroomd...

